

en relativt tom sag, for ting bliver jo skrevet ned herinde.

Jeg tror, det er vigtigt og meget væsentligt at tage det op på formandsplan og i Udvalget for Forretningsordenen og se på, hvordan vi gør det her. For det viser sig jo, at folk mange gange ikke aner, hvad de har stemt om.

Jeg synes, det er alvorligt. Særlig når man siger, at sager af etisk karakter skal være efter egen overbevisning, som der står i grundloven, så synes jeg, der ligger en ekstra forpligtelse for den enkelte. Men galt gik det, og det var jo også årsagen til, at B 47 blev vedtaget. Det var, fordi det gik galt. Jeg har fået en udskrift, så jeg kan se, hvem det gik galt for, men jeg kan jo ikke vide, hvad der lå dem på sinde på det tidspunkt, de stemte.

Men jeg vil sige, at det, der sker nu, er, at man juridisk respekterer et donortestamente, og ervedover får man oprettet et for obduktion, på samme måde som man får et donorkort.

Det bliver ret kompliceret efterhånden. Der er mange steder, man kan krydse af. Derfor gik en af de mere praktiske diskussioner på, hvor stort og hvor meget det, man sendte hjem til folk, måtte veje, for hvis det vejede for meget, blev det for tungt for statskassen. Men det skulle gerne hjælpe donorerne. Det bliver ret omfangsrigt, men der må også følge noget oplysningsmateriale med, det synes jeg er væsentligt, for folk aner ikke, hvad der foregår rent praktisk, og det er det, der afholder mange fra at gå ind i det.

De er usikre på forløbet, særlig omkring hjerne-død og tilladelse til obduktion, hvor den, man holder af, jo ligger i sengen og er så rimelig varm og levende at se på, og så pludselig bliver det menneske, man holder af, kørt væk, og så ser man vedkommende, når han er død. Det kan være meget hårdt. Derfor vil jeg sige til fru Margrete Auken: Ja, man skulle gøre det samme som på hospice. Det ville være utrolig flot, hvis man lavede sådan en service for de pårørende. Det ville være nemmere i hvert fald.

Jeg vil sige, at CD's gruppe stadig væk er delt på det her spørgsmål. Det var vi også sidste gang, og jo mere jeg lærer om det her, jo mere skeptisk bliver jeg selv. Sådan er det jo mange gange: Når man sætter sig ind i noget, får man flere vinkler på det.

Men jeg vil sige om obduktion, som jeg har stillet et spørgsmål til ministeren om, at der var jeg jo slet ikke opmærksom på, at man kunne transplantere hornhinder, at man kunne bruge

næseskillevægge og andre ting, og så er jeg også meget nervøs for kommercialiseringen og salget.

En hornhinde koster 4.000 danske kroner, men 1.000 dollar, og derfor er det ikke et spørgsmål om, hvordan man ser ud, når den er fjernet, men et spørgsmål om at kommercialisere dele af det enkelte menneske, som har givet en gave til forskningen. Det kan godt være, at vi bliver nødt til at se på loven omkring de ting, så vi ganske enkelt er sikre på, at man ikke sælger, for det er der jo ikke nogen, der kan være interesseret i.

Jeg har ikke nogen forventning om, at det her skaffer flere donorer, for samtidig med at ventelisten stiger, stiger vores dygtighed også på skadestedet, og de to ting går jo sammen, så på et eller andet tidspunkt kommer vi også til at lave love om salg af organer. Det bliver utrolig vigtigt.

Men gruppen er altså delt, og det vil give sig udtryk i den afstemning, vi foretager.

Elisabeth Arnold (RV):

Da Det Radikale Venstres sundhedspolitiske ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre følgende:

Lovforslaget her fremsættes som en opfølgning af Folketingets vedtagelse af B 47 i folketingsåret 1999-2000 om at fjerne pårørendes adgang til at modsætte sig en afdøds skriftlige bestemmelse om organdonation.

Med lovforslaget ændres to punkter. Dels gives der mulighed for at give skriftligt samtykke til lægevidenskabelig obduktion under forudsætning af, at de pårørendes accept opnås, dels fjernes de pårørendes adgang til at modsætte sig organdonation, når afdøde skriftligt har ytret ønske herom, bortset fra de tilfælde, hvor afdødes beslutning er givet under forudsætning af de pårørendes accept. Med disse ændringer bliver bestemmelserne vedrørende lægevidenskabelig obduktion og organdonation ens.

Ved at gøre det muligt, at man ved skriftlig tilkendegivelse kan angive, hvorvidt man vil have, at ens pårørende skal have mulighed for at modsætte sig organdonation, lader man det være op til den enkelte, om ens pårørende skal have det sidste ord. Netop denne bestemmelse har også Det Etske Råd foreslået, og vi er i Det Radikale Venstre tilfredse med, at denne ændring kommer. Vi håber, at den vil medføre, at flere vil tage stilling til organdonation.

Som det også blev sagt fra radikal side i debatten om B 47 i sidste samling, mener vi, at det